

Leth: Det ærede Medlem fra Viborg (Klein) maa have misforstaaet mine Yttringer. Jeg sagde ikke, at den Agent, jeg nævnte, havde faaet Ordre af sin Principal til at indregistrere det paagjældende Varemærke, men jeg sagde, at han havde faaet Ordre af sin Principal til at forhandle Varerne under dette Varemærke, og at han saa lod det indregistrere under sit eget Navn. Det ærede Medlem fra Viborg vil være enig med mig i, at Domstolene ikke paa nogen Maade beskytte mod dette Sidste eller kunne beskytte derimod; det er Noget, der efter Varemærkeloven, som den nu en Gang er, er stemplet som værende lovligt. Paa den anden Side maa jeg have misforstaaet det ærede Medlem fra Viborg, thi det forekom mig, at han sagde, at efter den tidligere Lovgivning, navnlig Straffelovens § 278, var der ingen Straf for, at Noget benyttede en Andens Varemærke, naar kun den Vare, han forhandlede under dette Mærke, ikke var slettere end den Vare, der blev forhandlet under Mærket af den, som det egentlig tilhørte. Saaledes forstod jeg det ærede Medlem, men det er jo, som det ærede Medlem ganske vist bekjendt, aldeles ikke Tilfældet, § 278 skjælnes jo imellem to Tilfælde, dels naar de Varer, hvorpaa man anbringer Varemærket, ere slettere, dels naar de ikke ere slettere. I det første Tilfælde er Straffen noget højere, i det andet noget lavere, men i begge Tilfælde sætter § 278 Straf. Jeg maa fastholde, hvad jeg yttrede før, at om man end har tilstået ved Loven af 2den Juli 1880 at skaffe Domstolene bestemte Holdpunkter for, hvad der kan anses for at være en vis Berøis Varemærke, og navnlig det Holdpunkt, at han havde ladet det Varemærke indregistrere for sig, er der paa den anden Side fremkommet og har viist sig gjentagende i temmelig stor Udstrækning den store Mislighed, som blev paapeget af det ærede Medlem fra Stubbejøbing (N. S. Larsen), og som jeg derefter har nærmere fremhævet, at Enhver som helst kan løbe til og tage det Varemærke, som en Anden har søgt at skaffe Indgang, men endnu ikke har faaet indregistreret, fordi han ikke har villet udsætte sig for Bekostningen derved, før han har set, om det gik eller ikke. Dette Varemærke kan enhver Anden uden videre bemægtige sig og sige: nu er det mit, thi jeg kom først. Det kan paa ingen Maade være rigtigt eller fortjene Bestyttelse af Lovgivningen, og som det ærede Medlem fra Stubbejøbing oplyste, bliver det jo heller ikke beskyttet af andre Landes Lovgivning.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Det ærede Medlem for Bræsto Amts 3de Valgkreds (Leth) hævdede bestemt, at Forretningsverdenen var enig i hans Anskuelse. (Leth: Ja, jeg har hørt meget om det). Jeg vil hertil sige, at der siden 1880 ikke har været Tilkjendegivelser i den Retning, og i en Tid som vor saar man dog temmelig hyppig at vide, naar der er Noget, som en hel Samfundsklasse tror at kunne anse over. Jeg kan ikke nægte, at naar det ærede Medlem anfører mod Loven, at den lader sig misbruge, er det jo en Indvending, der kan gøres næsten mod enhver Lov, og særlig maa kunne gøres mod en Lov som denne, der under visse Vilkaar giver en Eneret, thi hvem vil nægte, at der er Vanskeligheder til Stede med Hensyn til at give en saadan Eneret. Jeg tror dog, at det er et Fremstrid, at man, som det ærede Medlem udtrykte sig, har noget Fast at holde sig til, saa at Enhver vil vide, hvad han har at holde sig til, og hvilke Regler der følges. Indregistreringen benyttes jo meget, saa at der ikke er Grund for mig til at gaa ud fra, at der er Misforfølselse dermed eller Mistillid dertil. Jeg skal minde om, hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) henviste til, at Enhver jo har sin Ret forbeholdt, idet han kan gaa til Domstolene og paatale Krænvelse af sin Ret. Saa snart der altsaa foreligger et saadant Tilfælde, at en Mand har bemægtiget sig en Andens Varemærke, vil Indregistreringen være ugyldig. Foruden at man kommer i Forbindelse med Nabolandene ved en sælles Lovgivning, ser der noget Ordet ved denne Lov, nemlig at man gaar noget mere hen i mod at give Bestyttelsen en reel Karakter, medens Loven af 1880 gav en Ret af mere personlig Karakter. Det erkjendte jeg allerede, efter at det ærede Medlem havde havt Ordret, var Tilfældet efter Affattelsen af § 8, men efter hvad der foreligger, tør man jo vente Lovforslaget nærmere undersøgt i Udvalg, og saa bliver det muligt at danne sig en begrundet Mening om, hvorvidt de frematte Anker have saa stor Betydning, som de ærede Medlemmer, der have udtalt sig, ere tilbøielige til at tillægge dem.

N. S. Larsen: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen om denne Sag, da, som det er bleven sagt, det høje Thing jo næppe har Forudsætningerne for at følge den med en større Interesse. Jeg skal kun sige til det ærede Medlem fra Viborg, (Klein) at han sikkert nok har den Indsigt i Varemærkelov-